

«masovers»

entre l'espasa i la paret

*«Amb la llum de la lluna
de tu m'haig d'allunyar,
entre plors i cançonetes
adéu cingles, adéu turons
adéu mas, casa volguda»*

CONTACTE:

info@masovers.org

Marisol

M. 660849813

Valentí

M. 630925359

<http://masovers.org/>

**ESPECTACLE TEATRAL D'UN VIATGE A LA MEMÒRIA
D'UN TEMPS I UN TERRITORI**

«masovers»

entre l'espasa i la paret

Idea, guió, text i realització:
VALENTÍ PIÑOT

Direcció, guió i text, disseny espai escènic i llums:
JOAN FONT (Comediants)

Música, efectes sonors i disseny escenografia:
PANCHI VIVÓ

Regidoria i distribució, elaboració materials i vestuari:
MARISOL RENAU

Construcció escenografia:
ANNA DOBON

Muntatge foto-vídeo, coordinació tècnica i logística:
JOAN RAGA

Tècnic funció:
DAVID VILLASEÑOR

L'espectacle vol ser una mirada i un record a una manera de vida que s'acaba. Un petit homenatge al món rural, a una gent que històricament ha estat deixada de la mà de Déu: els masovers.

Un masover, viudo i ja major, es veu obligat a vendre el mas de la seua propietat. Les causes: l'edat, les forces li flauegen, les pressions de la família que no pot tenir cura d'ell, la soledat i l'abandonament generalitzat en què es troben les zones rurals, mancades de serveis i infraestructures bàsiques.

«Sincerament en la vida no m'havia passat pel cap que caldria vendre el mas, la meua casa de tota la vida»

Un dia rep la visita d'un grup de possibles compradors i els mostra les diferents estances del mas. Mentre ho fa, reviu emocionat alguns dels moments viscuts entre aquestes quatre parets i la transformació del mas amb el pas del temps.

Li venen a la memòria també distintes històries basades en fets reals. Explica els canvis del seu entorn i de la seua vida, les pressions que van patir els masovers i ell, concretament, durant la infantesa i la joventut. Ens explicarà històries com:

- Hem perdut la clau! Si no la trobem estem perduts.
- La cova dels maquis. El pare ha enganyat a la Guàrdia Civil.
- La nit de reis. Record d'un dels dies més bonics de la meua infantesa
- La processó de la vergonya. L'escarment de dues veïnes del poble.
- Una venjança sense sentit. Set de sang, entre uns i altres.
- La festa de la matança. Una celebració que no acaba com hauria d'acabar.

«Tot aquest temps tan llarg de la postguerra, encara no l'he pogut oblidar»

La violència exercida pels guanyadors de la guerra, la presència dels maquis per la zona, la vulnerabilitat a la qual estaven sotmesos tots els ciutadans i la poca o nul·la visibilitat que tenien fora del seu entorn, feien invisible aquesta gent, aquest territori i aquesta situació.

«Ja han passat més de sis anys de la maleïda guerra entre germans i per la serra tot continua igual o pitjor, estem entre l'espasa i la paret, atrapats entre dos focs»

D'ací pocs anys per un motiu o un altre no quedaran habitants al poble ni masovers al camp. Tothom marxa a viure a les ciutats. Quina sort! Abans havíem de fugir a un altre país... Temps foscos i de silenci!!!

Producció artística: Producció executiva:

mÓN d'animació
serveis socioculturals

Ajuntament de
Castelló

Col·laboració:

INSTITUT
VALENCIÀ
DE CULTURA

Ajuntament
de Forcall

PRODUCCIONS
scura

